

503 έτη από το μαρτύριο του αγίου νέου Οσιομάρτυρος Ιακώβου (1η Νοεμβρίου 1519)

[Ορθοδοξία](#) / [Αγιολογία](#)

[Αλέξανδρος Χριστοδούλου, Θεολόγος](#)

Ο οσιομάρτυρας Ιάκωβος καταγόταν από το χωριό Βοεβονδάδες που βρίσκεται κοντά στην Καστοριά και ονομαζόταν Ιωάννης. Οι γονείς του, Μαρτίνος και Παρασκευή, ήσαν φτωχοί αλλά θεοσεβείς. Εκτός από τον Ιάκωβο είχαν ακόμη ένα γιό και σ' αυτούς μοίρασαν την περιουσία τους. Ο Ιάκωβος ασχολήθηκε με την κτηνοτροφία και πλούτισε προκαλώντας τον φθόνο του αδελφού του. Του άφησε τα πρόβατα και πήγε στην Κωνσταντινούπολη. Ασχολήθηκε με το εμπόριο προβάτων και κρέατος προμηθεύοντας την οθωμανική αυλή. Το εμπόριο τον έκανε πλούσιο. Κάποια ημέρα άκουσε από ένα Αγαρηνό άρχοντα, ότι ο Πατριάρχης Νήφων με τη προσευχή του θεράπευσε την βασανιζόμενη από τον δαίμονα γυναίκα του. Αυτό οδήγησε τον Ιάκωβο στον Πατριάρχη από τον οποίον έλαβε την διδαχή του και ζήτησε να εξομολογηθεί σ' αυτόν. Μπήκε έτσι στα μυστήρια της πίστεως προς τον Θεό και αποφάσισε να μοιράσει την

περιουσία του στους φτωχούς και να πάει στο Άγιο Όρος.

Αφού επισκέφθηκε όλες τις μονές, έμεινε στην μονή Δοχειαρίου, στην οποία έγινε μοναχός μετονομασθείς Ιάκωβος. Στην μονή Δοχειαρίου έμεινε τρία χρόνια ζώντας με αυστηρή άσκηση, αδιάκριτη υπακοή και βαθιά ταπείνωση. Από εκεί μετά από ευλογία του ηγουμένου πήγε στο μικρό ερειπωμένο μονίδριο του Τιμίου Προδρόμου, κοντά στη μονή των Ιβήρων. Παρέμεινε για έξι χρόνια ως υποτακτικός του Γέροντα Ιγνατίου αγωνιζόμενος σκληρά εναντίον των δαιμόνων, αποκρούοντας τις επιθέσεις τους με το όνομα του Χριστού και την βοήθεια της Υπεραγίας Θεοτόκου.

Στο μονίδριο μετά από ένα αποκαλυπτικό όραμα ήλθε ο μοναχός Μαρκιανός και έγινε υποτακτικός του και με τη μεσιτεία του έγινε δεκτός στη συνοδεία του Αγίου ο μετέπειτα Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης Θεωνάς που ασκήτευε στη μονή του Παντοκράτορος. Κατά το έτος 1517/1518 ο Ιάκωβος πήγε μαζί με τον μαθητή του στην μονή του Βατοπαιδίου για να συναντήσει τον Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης

Μακάριο, ο οποίος αναγνώρισε την αγιότητα του Ιακώβου και τον υπερετίμησε. Ένας μοναχός της Μονής Βατοπαιδίου έγινε μαθητής και υποτακτικός του Αγίου.

Μετά από αίτημα των μοναχών του Αγίου Όρους, ο Ιάκωβος έλαβε εξουσιοδότηση από τον επίσκοπο Ιερισσού να εξομολογεί, αν και δεν ήταν ιερέας. Ενώ ήταν απλός μοναχός εξομολογούσε λαϊκούς, μοναχούς ακόμη και κληρικούς της μονής Βατοπαιδίου. Επιθυμώντας περισσότερη ησυχία εγκατέλειψε το μονίδριο του Τιμίου Προδρόμου και αποσύρθηκε με τους έξι μαθητές του στην έρημο του Άθωνος όπου δεν έμεινε για πολύ, διότι αποφάσισε μετά από αποκάλυψη να εγκαταλείψει το Άγιον Όρος και να μεταβεί στα μέρη της Αιτωλίας. Την Παρασκευή της Διακαινησίμου (του 1518) εγκατέλειψε το Άγιον Όρος με τους μαθητές του. Πέρασαν τα μέρη της Θεσσαλονίκης, το κάστρο της Πέτρας στον Όλυμπο, και τα Μετέωρα, όπου γνωρίσθηκε με τον Μητροπολίτη Τρικάλων Μάρκο, έφθασαν στην Ναύπακτο, στο μοναστήρι του Τιμίου Προδρόμου, στην Δερβέκιστα, της περιοχής Αιτωλίας. Στην μονή του Τιμίου Προδρόμου έμειναν λιγότερο από ένα χρόνο.

Η αγαθή φήμη του Ιακώβου συνετέλεσε, ώστε να έρχονται σ' αυτόν πολλοί χριστιανοί απ' όλα τα μέρη για να εξομολογούνται και να παίρνουν τη χάρη του. Ο Αρχιερέας της Άρτας Ακάκιος στην αρχή δέχθηκε με χαρά τον Ιάκωβο και του έστειλε γράμμα φιλικό για να εξομολογεί τους χριστιανούς. Λίγο αργότερα όμως λόγω των θαυμάτων του αγίου και των παραδειγμάτων του προορατικού χαρίσματός του απατήθηκε από μερικούς από το περιβάλλον του και τον κατήγγειλε για στασιαστικές ενέργειες στον Τούρκο διοικητή των Τρικάλων, ο οποίος έστειλε δέκα οκτώ στρατιώτες για να τον συλλάβει.

Μόλις είχε κοινωνήσει των αχράντων Μυστηρίων με τους μαθητές του όταν εισέβαλαν οι Τούρκοι στρατιώτες στη Μονή. Ο άγιος τους υποδέχθηκε με γλυκύτητα και τους ακολούθησε χωρίς αντίσταση με δύο μαθητές του, τον διάκονο Ιάκωβο και τον μοναχό Διονύσιο. Στο δρόμο θεράπευσε με την προσευχή του ένα στρατιώτη της συνοδείας του. Στα Τρίκαλα, μετά την ανάκριση, αφού δεν βρήκαν τίποτα ενοχοποιητικό τον φυλάκισαν με τους δύο μαθητές του. Ο διοικητής περίμενε να λάβει χρήματα από τους χριστιανούς που τιμούσαν τον άγιο για να τον αφήσει ελεύθερο. Στη φυλακή έμειναν σαράντα ημέρες.

Από τα Τρίκαλα οι τρεις μεταφέρθηκαν στην Αδριανούπολη και από εκεί στο Διδυμότειχο, όπου βρισκόταν προσωρινά ο Σουλτάνος Σελήμ. Στο Διδυμότειχο βασανίσθηκαν φρικτά με τη διαταγή του Σουλτάνου, στον οποίον ο άγιος προφήτευσε τον επικείμενο θάνατό του. Μετά μεταφέρθηκαν πάλι στην Αδριανούπολη, όπου βασανίσθηκαν για δέκα επτά ημέρες. Έκοψαν λωρίδες δέρματος από την σάρκα του αγίου, μαστίγωσαν τους μαθητές του, τους έσπασαν

τα πόδια και έκαψαν τις πληγές τους με αναμμένα δαδιά. Τέλος αποφάσισαν να τους κρεμάσουν. Ο άγιος Ιάκωβος στον τόπο του μαρτυρίου προσευχήθηκε υψώνοντας τα χέρια προς τον ουρανό ευχαριστώντας τον Χριστό που τον αξίωσε να μαρτυρήσει. Αφού κοινώνησε των αχράντων Μυστηρίων που είχε κρυμμένα στον κόρφο του και κοινώνησε και τους δύο μαθητές του έπεσε κάτω και ξεψύχησε λέγοντας «Κύριε εις χείρας σου παρατίθεμαι το πνεύμα μου». Οι Τούρκοι κρέμασαν το νεκρό σώμα και τους δύο μαθητές του την 1η Νοεμβρίου του 1519.

Τα λείψανά τους αγόρασαν χριστιανοί, τα μετέφεραν και τα έθαψαν στο Αρβανιτοχώρι, τρία μίλια μακριά από την Αδριανούπολη. Κάθε Κυριακή και κάθε εορτή έβγαινε από τους τάφους των αγίων ένα λαμπρό φως.

Ο Άγιος Θεωνάς και οι άλλοι μαθητές του αγίου μετά το μαρτύριο συγκεντρώθηκαν στο Άγιον Όρος και τρία χρόνια μετά, το 1522 μπόρεσαν να μεταφέρουν μέρος των λειψάνων των Νεομαρτύρων στην μονή Σίμωνος Πέτρας. Τα λείψανά τους πήραν μαζί τους όταν αναχώρησαν και τα μετέφεραν στην μονή της Αγίας Αναστασίας της Φαρμακολυτριάς (1522) κοντά στη Θεσσαλονίκη, όπου υπάρχουν ακόμη μέχρι σήμερα.

<https://bit.ly/3NnzIF4>